

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874, proti povinnému **Mgr. V. Š.**, bývajúcemu v B., v dovolacom konaní zastúpenému Mgr. Zuzanou Bojkovskou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Rožňavská 2, **o vymoženie 38,13 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 8 Er 768/2010, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. júla 2011 sp.zn. 20 CoE 121/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok (ďalej ako „exekučný súd“) uznesením z 23. marca 2011 č.k. 8 Er 768/2010-65, vydaným vyšším súdnym úradníkom, vyhovel námietkam povinného proti exekúcii vedenej na vymoženie splnenia povinnosti uloženej povinnému právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo 14. augusta 2008 č. DK 91/000001/2009/R. Exekučný súd tak rozhodol majúc za to, že je tu dôvod, pre ktorý je exekúcie neprípustná. Dospel totiž k záveru, že exekúcia nie je vedená v súlade s návrhom na vykonanie exekúcie zo 14. júla 2010 a s poverením na vykonanie exekúcie č. 5107017363* z 21. septembra 2010 vydaným v prospech oprávnenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874. Z upovedomenia o začatí exekúcie vydaného súdnym exekútorom dňa 27. októbra 2010 pod zn. EX 1443/10-16 totiž vyplýva, že exekučné konanie sa začalo vo veci oprávnenej „Všeobecná zdravotná poisťovňa, kraj. pobočka Bratislava, Ružová dolina 10, 825 21

Bratislava, IČO: 35 937 874, DIČ: 2022027040“, ktorá nie je aktívne legitimovaná a nemá ani spôsobilosť byť účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 21. júla 2011 sp.zn. 20 CoE 121/2011 zmenil uznesenie exekučného súdu tak, že námietky povinného proti exekúcii zamietol. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že je nesporné, že návrh na exekúciu podala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Mamateyova 17, ktorá je takto označená ako oprávnená aj v poverení vydanom exekučným súdom pre súdneho exekútora. Skutočnosť, že poverený súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie za oprávnenú označil „Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, kraj. pob. Bratislava, IČO: 35 937 874, DIČ: 2022027040, Ružová dolina 10, 825 21 Bratislava 26“, nezakladá podľa odvolacieho súdu dôvodnosť námietky povinného, pretože nevyvoláva pochybnosti o hmotnoprávnej legitimácii oprávneného, ktorým je podľa § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“) ten, kto podal návrh na exekúciu. Listiny tvoriace obsah spisu a údaje v nich zachytené (obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo zhodné s údajmi v obchodnom registri) jednoznačne identifikujú oprávneného. Pochybnosti o jeho identite nevyvoláva pochybenie súdneho exekútora pri jeho označení v upovedomení o začatí exekúcie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu povinný podal dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie tvrdiac, že jeho právne závery majú znaky svojvôle a arbitrárnosti, úplne vybočili z právneho rámca vymedzeného príslušnou právnou úpravou a odchyľili sa od konštantnej judikatúry, ktoré pochybenie malo za následok porušenie jeho práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zakladajúce vadu v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., a tiež vadu v právnom posúdení veci. Podľa povinného je predmetná exekúcia postihnutá vadou spočívajúcou v nedostatku aktívnej legitimácie, keďže je vedená v prospech neexistujúceho oprávneného. Žiadna právnická osoba označená ako „Všeobecná zdravotná poisťovňa, krajská pobočka Bratislava“ totiž neexistuje. IČO uvedené v exekučnom titule patrí inému subjektu s odlišným obchodným menom, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., ktorá nemá sídlo v Ružovej doline 10, ale na Mamateyovej 17. Súdnym exekútorom označený oprávnený je zameniteľný s iným, už zaniknutým subjektom, „verejnoprávnou“ Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, ktorá sa členila na pobočky a mal dokonca sídlo v Ružovej doline 10. Povinný

tiež tvrdí, že i exekučný titul, rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, má nedostatky, ktoré ho robia nespôsobilým byť riadnym, materiálne vykonateľným exekučným titulom. Nielenže neobsahuje presnú individualizáciu oprávneného, ale dokonca ho neoznačuje vôbec.

Oprávnená označila dovolanie povinného za „irelevantné“.

Dovolací súd konajúci o dovolaní povinného, po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 239 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže dovolanie smeruje proti uzneseniu (§ 243a ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je podľa zákona (§ 242 ods. 1 O.s.p.) viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi a obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich označil dovolateľ, ale aj podľa ich obsahu.

Vzhľadom na vyššie uvedenú zákonnú povinnosť ustanovenú v § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). V dovolacom konaní žiadna z týchto väd nevyšla najavo.

Pokiaľ povinný v dovolaní vytýka odvolaciemu súdu, že svojím postupom a rozhodnutím sa dopustil vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pričom túto vadu vidí v tom, že odvolací súd sa odchyľil od konštantnej judikatúry, úplne vybočili z právneho rámca vymedzeného príslušnou právnou úpravou a poprel zmysel a účel relevantných právnych noriem, robí tak neopodstatnene.

O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide v prípade procesného postupu, ktorým súd znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných oprávnení (napríklad oprávnenia byť prítomný na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.) priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany a uplatnenia jeho práv. Procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. sa nezakladá právnym posúdením veci.

V danom prípade povinný procesnú vadu konania uvedenú v § 237 písm. f/ O.s.p. nevyvodzuje z toho, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať v zmysle vyššie uvedeného. Vyčíta mu spôsob, ako na vec aplikoval právne predpisy („Odvolací súd založil svoje rozhodnutie na právnom názore, ktorý je v príkrom rozpore s dlhoročnou konštantnou judikatúrou, pričom úplne poprel zmysel a účel relevantných právnych noriem.“). Povinný tu teda namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnej aplikácii a interpretácii ustanovení zákona. Z určujúceho – obsahového – hľadiska (viď § 41 ods. 2 O.s.p.) nejde zo strany povinného o námietku vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p., ale o námietku inú, ktorú povinný uvádza vo väzbe na otázku zákonnosti a vecnej správnosti právnych záverov odvolacieho súdu (jeho právneho posúdenia veci), na ktorých v danom prípade založil svoje rozhodnutia (k tomu viď nižšie).

Pokiaľ povinný vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. vyvodzuje i z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na záveroch, ktoré javia znaky svojvôle a arbitrárnosti a nie je ani dostatočne odôvodnené (ktoré vady by za určitých podmienok mohli mať skutočne za následok porušenie zásad spravodlivého súdneho konania), robí tak tiež neopodstatnene. Právne závery odvolacieho súdu totiž nie sú svojvoľné a arbitrárne a sú náležité a správne odôvodnené.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Účastníkmi exekučného konania sú teda predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia).

V preskúmvanej veci návrh na vykonanie exekúcie podala dňa 24. júna 2010 súdnemu exekútorovi Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874 [za ktorú konal jej štatutárnym zástupcom právne účinne poverený zamestnanec (§ 21 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), riaditeľ krajskej pobočky v Bratislave, Ružová dolina 10]. Urobením tohto procesného úkonu sa Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., stala účastníčkou exekučného konania v procesnom postavení oprávnenej, ktoré jej procesné postavenie sa účinne (§ 37 ods. 3 Exekučného poriadku) dosiaľ nezmenilo. K takej zmene v jej procesnom postavení rozhodne nedošlo tým, že súdom poverený súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie (ale aj v iných svojich procesných úkonoch) za oprávnenú mylne označuje [zaiste nesprávne vychádzajúc z označenia osoby konajúcej za oprávnenú (riaditeľ krajskej pobočky)] „Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, kraj. pob. Bratislava, Ružová dolina 10“. Odvolací súd, na rozdiel od exekučného súdu, preto správne uzavrel, že vada v označení oprávnenej v písomných procesných úkonoch súdneho exekútora nezakladá dôvodnosť námietky povinného proti exekúcii.

Dovolací súd k dôvodom odvolacieho súdu uvedeným v jeho napadnutom rozhodnutí, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, ešte poznamenáva, že podľa jeho názoru je identita oprávnenej plne zachovaná dokonca aj v procesných úkonoch súdneho exekútora aj napriek jeho pochybeniu v označení oprávnenej. Pri (mylnom) označení oprávnenej súdny exekútor totiž uviedol aj „IČO: 35937874“, ktorá patrí (ako to správne uvádza aj povinný) len Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, Bratislava), a nie jej

pobočke v Bratislave, Ružová dolina 10 (porovnaj ustanovenia § 27 zákona č. 540/2001 Z.z. o štátnej štatistike).

Povinný v dovolaní tiež tvrdí, že exekučný titul, rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo 14. augusta 2009, č. DK 91/000001/2009/R, má nedostatky, ktoré ho robia nespôsobilým byť riadnym, materiálne vykonateľným exekučným titulom. Tvrdí, že oprávnenou predložený exekučný titul nielenže neobsahuje presnú individualizáciu oprávneného, ale dokonca ho neoznačuje vôbec.

Toto tvrdenie povinného nemá oporu v exekučnom titule.

Z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo 14. augusta 2009, č. DK 91/000001/2009/R (originál ktorého je založený v spise exekučného súdu na č.l. 4-9) vyplýva, že ním bolo rozhodnuté o odvolaní platiteľa poistného Mgr. V. Š. proti platobnému výmeru č. 2504-1/2003 z 9. januára 2004 vydanému Všeobecnou zdravotnou poisťovňou so sídlom v Bratislave, ktorým bola platiteľovi poistného uložená povinnosť zaplatiť dlžné poistné a poplatok z omeškania na účty Všeobecnej zdravotnej poisťovne (č.l. 10-13 spisu exekučného súdu). V rozhodnutí Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou za prvým označením Všeobecnej zdravotnej poisťovne, t.j. toho, v prospech ktorého subjektu má platiteľ poistného plniť, je uvedené, že v ďalšom texte rozhodnutia bude pre tento subjekt používaná skratka „zdravotná poisťovňa“. Z výrokovej časti rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v znení: „Platiteľ poistného je povinný zaplatiť do 8 dní po doručení tohto rozhodnutia, na účet zdravotnej poisťovne, vedený v Štátnej pokladnici ...“ preto nepochybne vyplýva, kto je oprávnený z toho rozhodnutia orgánu verejnej správy. Kto je právnym nástupcom bývalej „verejnej“ Všeobecnej zdravotnej poisťovne, vyplýva priamo zo zákona (§ 74 zákona č. 581/2004 Z.z.).

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu je správne a preto dovolanie povinného proti nemu treba uznesením zamietnuť podľa § 243b ods. 1 a 4 O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu nepriznal oprávnenej náhradu trov

dovolacieho konania, pretože nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. septembra 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová